

סיון בסקיין
יְרֵכִי פִירְנָצָה מֵעַל הַנְּהַר
מֵתוֹךְ "שִׁירֵי הַגֶּשֶׁר הַיֶּשֶׁן"

מסעדה הצופה על הפונטה וקיו

מִי הִיָּה מֵאֲמִיז
שְׁאֵפֶשֶׁר לְאֹכַל מֵצִיז
בְּשִׁבְעָה יוֹרוּ בְּלִבֵּךְ
עִם נוֹף קוֹרֵעַ לֵב
עַל הַפּוֹנְטָה וְקִיּוֹ,

שֶׁהִיפִי כֹל כֶּה זְמִיז,
וְלֵאִישׁ הַזֶּה אִיז עֲנִיז
שֶׁתְּרַגֵּישׁ בְּעִירוֹ נָדָר,
זָר, חוֹבֵב,
אוֹ אֲבוֹד וְרִיק, אוֹ

לֹא מִסְגֵּל לְהַתְמוֹדֵד
עִם הִיפִי, שְׁאִינֶה רְגִיל
לְרֵאוֹת בְּרִכּוּז
כֹּה גְבוּהָ. אֲתָה אוֹמֵר
גַּם Grazie וְגַם Thank you,

וּבְכֹל זֹאת מֵאֲבֵד
אֵת רֵב מִשְׁמְעוֹת הַצֵּלִיל
שֶׁרְצִיתָ לְהַפִּיק. חֲרוּז
נִתְקַע בְּגֵרוֹן. כִּפְלֵה עוֹבֵר
עַל הַפּוֹנְטָה וְקִיּוֹ.

פסל הצלוב מעץ מעשה ידי מיכלאנג'לו בכנסיית סנטו ספיריטו

בְּסֵנְטוֹ סְפִירִיטוֹ, דְּרוֹמָה מֵהַגֶּשֶׁר,
צְנוּעַ וְנִחְבָּא אֶל הַכְּלִים,
הֶרַחַק מִכָּל עֲדַת צוֹפִים נְרַגְשֵׁת,
חַי הַצְּלוּב שֶׁבְּצִלוּבִים הָאֲמֻלָּיִם.

גּוֹפּוֹ עֲשׂוּי מֵעֵץ וְלֹא מִשֵּׁשׁ,
אֵךְ מַהוּ עֵץ? עוֹד חוֹמֵר לְבָשָׂר,
שָׁבוּ בְּגֵדָה הַעִיר יְרוּשָׁלַיִם,
וְהִהָדָר הַסְּפָרְדִי מָסֵר,

שָׂרְפָה גֵרְמָנִיָּה וּפּוֹלִין הַסְּגִירָה —
צְעִיר עִירִים שֶׁבְּבָשָׂר לְבוֹ — סִיכִים.
בוֹנִים מֵעֵץ כֶּסֶא וְצֹלֵב וְלִירָה,
וְהַנּוֹגֵעַ לְלִבֵּי שֶׁבְּצִלוּבִים.

עֲכָשׁוּ אֶפְשָׁר לְכַבּוֹת דְּמַעוֹת שֶׁל דּוֹנֵג,
וְלְכַסּוֹף אֶפְשָׁר לְהֶאֱמִין:
כֵּן, הוּא הַיֶּלֶד שֶׁחֲבָקָה מְדוֹנָה
וְהַשְּׂרִירָן אֲשֶׁר יִשְׁפֹט בְּיוֹם הַדִּין.

נוכחות סלבית

גָּבֵר רוֹסִי בְּפֶסֶז' שֶׁל פְּלֶאצוֹ סְטְרוּצ'י.
בְּנִדּוֹנָאוֹן. רֶפְרֵטוּאָר קֶלְסִי. בְּצוּעַ טוֹב.
כְּרוֹנוֹס הָרַעֵב הַטִּיל עַל פִּירְנָצָה עֶצֶר,
אֵךְ עוֹדְנָנוּ מִלְקָק אֶת כַּפּוֹת הַדֵּב.

גָּבַר פּוֹלְנֵי בְּכַפֵּר הַסִּינְיֹורִיהַ.
גִּיטְרָה קִלְסִית. בְּצוּעַ טוֹב.
כְּרוֹנוֹס לֹא יִכַּל לְהַכְרִיעַ
עִיר שְׁבֵה מְצֻטִינִים נִגְנֵי הָרְחוֹב.

כְּמָה שֶׁהַמְּנַגֵּינָה עֲצוּבָה — כֶּךָ הָאָדָם שָׁמַח,
כֶּךָ שְׁנֵי הַזְּמַן תִּקְהֵינָה מוֹל מִי
שֶׁאֵכֵל אֶת הַבֶּסֶר שֶׁל טְרַצְ'נִטוּ בְּרִיחַ
תַּעֲרֹבֶת רְעִילָה וְשִׁישׁ גָּלְמִי.

כֵּן, נִצְיֵיג לָהּ, כְּרוֹנוֹס, צָלָב אֵיתָן כְּפִיטְרָה
סְרֵנָה! אָנוּ כֵּאֵן — שְׁרִירִים מִמֶּךָ.
לֹא לְחַנֵּם אֶת אַחֲזוּתָהּ הַרְפִּית
מוֹל הַקְּדֻשָּׁה הַיְחִידָה — הַשְּׁמָחָה

שְׁבִאמוֹנָה עַל יְדֵי הָאֲבֹן, הַשִּׁישׁ,
הַבְּשָׂר שְׁאִינוּ מִתְּכֵלָה, וְאֶף
עַל יְדֵי "לִיבֶרְטִינְגוֹ" (לְסֹגֵר גְּרִשִּׁים)
מִהַבְּנֵדוּנְאוֹן הָרוֹסִי הַמְּרַעֵב.

בְּשִׁפָּה זָרָה — וּבְכָל זֹאת: הוֹלִי! הוֹלִי!
הוֹלִי — יִרְכִי פִירְנִצָּה מֵעַל הַנְּהָר!
וּכְמוֹ חֵלוֹם מִיחַל, אֶלְכוּהוֹלִי,
עוֹטֵף עַרְפֵּל אֶת רֹאשָׁה הַמְּפֹאָר.

חדר מדרגות פלורנטיני. קורות שחושפות אויר.
 בכל קומה מתגלה ארון עתיק ומחוייר.
 חבל שאיני יכולה מכאן לעלות לגג,
 לראות כיצד מעופף בים השמים — דג,
 חייה גלילית שהפכה את שלד גופה — לצלב.
 הצלב של גילדת הצמר, הצלב של מוני זהב,
 הצלב של הנהר האפור, ככל נהר אפור בעולם,
 אשר ערפליו מגלים יותר מכפי שצולם
 יכול להסתיר.

חדר מדרגות פלורנטיני. גיר
 נושר מהקיר. קשקשים נושרים משריון האביר,
 מהבזקי האויר. כך הזמן מתקתק בזהב האפל
 המחזיק את הפונטה וקיו, שבו הנהר כופל
 את עצמו.

חדר מדרגות פלורנטיני. קולות שפוע.
 סופו של מסע העליה לרגל היחיד שנחוצ
 לי. וככל שיהיה השטן חרוץ —
 כאן תהי ארץ קדש, לא ארץ עוץ.